

COLUMN HERSENSPINSEL NR. 331

VOORTUINTJES

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Voortuintjes. Is dat nu een onderwerp om over te spinselen? En zo ja, waarover moet je dan spinselen? En zo niet, waarom doe je het dan toch? Super simpel. Na mijn intrek en weer vertrek in hospitaal en verpleeghuis heb ik rondom mijn dag- en nachtverblijf talloze kilometers gekuierd en daarbij heb ik talloze voortuinen gepasseerd en bekeken. En laat ik dit zeggen; ze zijn er in allerlei soorten, maten en opmaken. Het hier gegeven tuintje is er een 'modern' voorbeeld van.

Ik heb in google een willekeurige foto opgevist als voorbeeld. Het is in ieder geval geen exemplaar dat ergens in Goes kunt vinden. Maar U kunt zich indenken dat soortgelijke voortuinen ook in Goes te vinden zijn. Je kunt ze in allerlei architectuur inbeelden. De wijk waar ik mijn dagverblijf heb, is een wijk met heel onnoemelijk veel voortuinen. Ook al doe je daar je stinkende best voor, het aantal is niet te tellen. Ik heb dat dan ook nagelaten. En al die huizen met een voortuin hebben ook een groter exemplaar achter het huis. Die heb ik door de grote hoeveelheid planken waarmee ze zijn omgeven nauwelijks kunnen bekijken. Maar ik kon wel concluderen dat ook daarin een grote verscheidenheid bestaat.

Voortuinen dus. De basis is het kale lapje grond dat na de bouw en toewijzing of verkoop van het betrokken pand aan de voorkant daarvan te zien is. Vaak al voorzien van een 'flienke hoeveelheid vuulte', die de eerste bewoner ertoe dwingt hoe hij of zij met dit gegeven zal omgaan. Het algemene begin zal zijn dat het 'lapje' flink omgespit wordt en dat dan alle onkruid er zo goed en grondig mogelijk zal

worden uitgehaald. Maar wat dan? De lieden zonder 'groene' vingers en fantasie zullen ervoor kiezen een tegelpadje naar de voordeur aan te brengen en een afscheiding tussen hun grondgebied en de gemeentelijke stoep en de grondgebieden van de burens aan te brengen.

Daarna laten zij 'Gods water maar over Gods akker vloeien en zullen misschien af en toen met de maaimachine het gras en de meegroeiende ongerechtigheden verwijderen. Er zijn er ook die dat helemaal niet doen. Weer anderen zullen in hun voortuintje ook nog bloemen en struiken planten en pogingen doen om geheel goed te onderhouden. Sommigen maken er ook nog een terrasje bij, zodat ze kunnen genieten van de zon, de vogels, de bloemen en de bijtjes. Een andere categorie is niet zo van de bloemetjes en de boompjes en zullen het lapje geheel bedelven onder de grijze of anderskleurige tegels of donker of licht gekleurde steenslag, waardoor ze denken dat ze van het onkruid wieden af zijn.

Dan hebben ze buiten moeder natuur gerekend, want die zorgt er wel voor dat het 'onkruid' zijn of haar weg naar boven zal vinden en via de voegen tussen de tegels en de stenen hun bloemen te kust en te kleur aan de bewoner van het pand waartoe zij behoren of de voorbijganger zullen tonen. En er zullen huisbewoners zijn die van een begroeiing van het lapje helemaal niets moeten weten en het helemaal volleggen met tegels, straatkeien of grind en daarbij de ook dan welig opkomende vuulte wel of niet verwijderen.

Je krijgt dan bijna het idee dat daar een privé kerkhofje aangelegd is of wordt. En dan is er ook een categorie 'tuinliefhebbers' die hun voorlapje voor allerlei doeleinden gebruiken en de troep die ze dan maken niet opruimen en laten staan of liggen.

Je krijgt dan bijna het idee dat daar een privé kerkhofje aangelegd is of wordt. En dan is er ook een categorie 'tuinliefhebbers' die hun voorlapje voor allerlei doeleinden gebruiken en de troep die ze dan maken niet opruimen en laten staan of liggen.

Voortuintjes. Ze kunnen de huizen van de bewoners een vriendelijk aanzien geven. Tonen dat er in het bijbehorende huis blij en vrolijk gestemde mensen wonen, die kleur aan hun leven willen geven en die dat ook willen doen aan de 'vogels, de bloemetjes en de bijtjes', waar ik het eerder dit jaar over had. En als u er zuinig op bent en uw 'voorlapje' voor het begin van de winter onderhoudt, zult u van de begroeiing en de aankleding van uw grondgebied lang kunnen genieten.

En uw medemensen ook, want de wereld is niet alleen voor ikke, ikke, ikke...., maar ook voor al die andere wezens die op u lijken en met wie u samen het 'mensdom' vormt. En iedereen die zijn voorlapje zo inricht dat de grond nog te zien is, werkt mee aan het door 'moeder aarde' voorzien van de nodige vitamientjes dankzij het water dat – hoe weinig soms ook – in de grond verdwijnt.

Tegen deze vitamientjes kan geen Calvé reclame met Joop Zoetemelk op.

Augustinus

P.S. Dit ben ik nog vergeten. Mijn wandelingen vinden vaak plaats onder bescherming van een groen bladerdak. De boomtoppen buigen zich op sommigen plaatsen naar elkaar toe, zodat je het idee hebt dat je in een gotische kathedraal loopt. Een pracht zicht, maar je kunt het ook treffen dat een of meerdere van de boombewoners zijn poepertje oplicht en iets laat vallen, waardoor je lijf of kleding besmeurd wordt. Ik heb het tot heden nog niet meegemaakt, maar ik moet dan altijd denken aan enkele regeltjes uit een versje dat mijn oudste broer dan voor me zong:

*Er zat een vogeltje op een tak
en dat kon niet kakken.
Want er was een veertje aan zijn
poepertje blijven plakken.
Hij zei potdie, hij zei potda,
hij zei potdome,
Hoe is dat veertje aan mijn
poepertje gekomen?*

Een gewaarschuwd mens telt dus voor twee!!!!
Ik wens u een prettige en onbesmeurde wandeling!!!!

Augustinus